

МАКСИМ РЕШЕТНЯК

САТИРА

ПЯТИЙ
„УНІВЕРСАЛ”

ЛОНДОН

Травень

1958 рік

1.

/ Думки та побажання українського селянства
на терені Англії, організованого навколо
СБСУ-СП, у справі матеріальної та моральної
підтримки УНРади/.

1. В нас УНРада не горює,
з Багряним "господарює":
ані коней, ані в о з а-
записалася до СОЗ"а.
2. Ухвалили на нараді,
щоб Майстренко був в УНРаді:
"Хай прийма партійну тульку
до колгоспного пр и т у л к у!"
3. В тім колгоспі добре жити,
можна з блатом подружити:
багряну давати музичку
та ... одержувати "Позичку".
4. Багрянівське гуляйпілля-
це "державницьке" запілля,
"визволителі"- свиняни,
хвильовісти полуум'яні.
5. Гей, Івани, Пріськи, Жені,
щедро виверніть кишені!
Сестри, братики хороши,
"визволяйтесь від грошей!"
6. Ці думки снують у групі
політично-мертвих трупів.
Їм щодня дас уколи
блазень сталінської школи.
7. Нацкомунівський новатор,
шантажист і провокатор,
проводник з п'ят до носа,
на селян шкрябнув доноса,
отаку брехливу байку,
що вони-комунозграйка
і на послугах... У кого?
В МВД і Маленкова!
8. Наш хахол, на тлі мерзоти,-
вщент розчулена істота.
Каже вчителька Павліна:
"Провокаторам - маліна!
Це майстри тонкі, ажурні-
грать чуттям наївних дурнів.
І тому хахла дурного
потягло до Багряного".

2.

9. Оббрехать селянство можно...
лють хахла на це спроможна.
До брехні не привикати,
він природній провокатор.
10. За брехню - тюрма і гратеги,
а Іван - персона Грата
за бляшані вірші й прозу,
бо в хахлів... у кульшах розум.
11. З реєстрового плебея
та велможі Кочубея
ці хахли в тяжких століттях-
"грязь Москви, варшавське сміття".
12. Вже віки хахлів шмагають,
канчуки не помагають.
Шомполами частувались,
а дурними заставались.
13. В кульши, з доброї кобили,
хвильові - чекісти били,
та хахли на волі, видко,
те биття забули швидко.
14. Чудеса в хахлацькім роді:
сміття й грязь - в комунозброді.
Хвильовий та Скрипник нині
спільно діють в Багрянині.
15. У хахлів - у хвильовистів,
скрипниківців, тітоістів-
розум в дурники пошився,
в місці задньому лишився.
16. Розум капосний страйкує,
в голові ЙОГО бракує,
із хахлів чогось регоче,
лісти в голову не хоче.
17. Хоч печи хахла залізом,-
розум в голову не лізе.
Це така хахлацька вдача-
мрійна, вперта і ледача.
18. І за що їх комуністи
люто били в заднє місце,
в юг барабанчий зігнули,-
так хахли і не збагнули!!!

19. Поміркуй, вкраїнський світе,
над хахлацьким заповітом:
"Щоб людині краще жити,
можна й чортові служити!..."

20. І хахлів до служби взято,
як прислужників завзятих.
Ті на службі вражай силі
за доноси ПІЛБГ просили.

21. Продались чортам до згону-
чорним, білим і червоним,
і безрогим, і зогатим-
маєм прикладів багато.

22. На нові московські чари
об'явились яничари
з надніпрянської Еллади,
в серці з жадобою влади:
молоді, талановиті,
як Чека, несамовиті;
політично - агентурні,
поетично - авантюрні.

23. Продали, програли в карти
свій народ за кращі старти
до службової драбини
та грошової торбини.

24. Яничарський світ собачий
ралтом наслідком побачив:
з тріском скрипників амбітних
викида Москва на смітник...

25. Яничари завагались,
підняли маленький галас,
та з Москви летить "словечко"-
і... притихли як овечки.

26. Українські міліони
знов пакуються в вагони...
Це "заслуги" катанинські
хвильових та коцюбинських.

27. "Щоб людині краще жити,
можна й чортові служити!..."
Чесний люд, по цій сваволі,
триста років у неволі!!!

28. Вліз на Захід рід плебеїв,
підле плем'я кочубеїв.
Нюха скрізь собачим носом
та біжить з брудним доносом.
29. Це братва "революційна",
багряна, провокаційна,
це носій фальшивих раций,
смітник зради й провокацій.
30. Іхні "кадри" - хахляченки,
кровопивці - кириченки,
дмуть з хрушевими на спілку
в Переяславську сопілку,
продались вони спадковим
всеросійським смердяковим.
Хвильовістів лютъ проймає,
що при владі їх немає!
31. Маєш, Батьківщино - Ненько,
"амбасаду" червоненську:
це комуносатаненки -
багряні та степаненки.
Ця в душі блатна "еліта"
тут шукає "щастя Тіта",
утворила Чорну Раду
та накручує УНРаду.
32. В "амбасадорській еліті"
чернь з комуносателітів:
це Іван із "Буйним вітром",
це Сгор - партійна мітра,
Генеральний Саж червоний
та унрадівські ворони,
та редактори й магістри -
без штанів пани - "міністри".
33. Рідний батечку Тарасе,
в нас кишить хахлацька раса:
опинилися в вільнім світі
грязь Москви й варшавське сміття.
Не обличчя, а мармизи-
провокатори й підлизи.
Ми їх точно відмічаєм:
ЯНИЧАРИ в ЯНИЧАРІВ.
Рід хахлячий: хвильовісти,
скрипниківці, тітоісти,
з хробаками Коломої,-
на селянство ллють помії.

5.

34. На гачку брехні і зради,
всі з мандатами УНРади,
ті хахли, безглаздо биті,
прутъ "політику" робити...

35. Це "державницька еліта"-
"мудрість" бабиного літа,
міжпартийна манна каша-
це така УНРада наша.

36. Не від вчора, не від нині
вся УНРада в багрянині,
до Майстренка вже дотична,
і стас а не к до ти ч на.

37. Там підсіли урядовці,
кар'єристи, угодовці
до комунюшевелюри,
як на глум, під стяг Петлюри.

38. І живе тепер УНРада
для шутейшого парада.
Ій Іван з свого амвону
надів шапочку червону...

39. Багряні партійні кобри
роблять вигляд друзів добрих.
Як не хочеш клопіт мати,
не пускай гадюк до хати!

40. Гей, потворністю разючий,
хробачок старий повзючий,
знай в гною свою коморку
та не лізь в селянську моркву!

41. Селянин тобі гукає:
"Умоочу мітлу в фекалій!
Захожуся вимітати
хробаків з унрадо-хати!"

42. Не музейні докторати -
воду ступою орати -
ми шануєм три головки:
Бульбу, Доленка і Вовка.

43. Решта - трупи політичні
безхребетні, рапхітичні.
Тильки Юрченко єдиний
ще похожий на людину!

6.

44. А бляшаний пан – прем'єрик,
що літає до америк,
обернувшись в скороминучу
багряну сліпу онучу.

45. Біга вулицями, бідний,
без штанів, в сороці спідній...
Як в бігах отак трудитись,
можна раптом простудитись!

46. Раз побіг в негоду-мріячку,
напоровся на гарячку.
Як обняв кохану Дуньку,
загубив штани і гуњку.

47. З горя Бахусом прибитий,
став "політику" робити:
здеклясовані, вонючі,
багряні пере онучі.

48. Треба зараз, як ніколи,
рятувати життя Миколи:
бідолаха лазить рачки
від лихої долі прачки!

49. То плаває, то літає,
репутацію латає.
Поки жив з стареньким татом,
він живився Маєстатом.

50. Та нема в Миколи тата,
і не стало Маєстата.
Дав поживу, мов собаці,
смітник зради й провокацій.

51. Не загірна гниль охтирок,
друг Миколі – Пан Сатирик.
Поживися, грішний синку,
з горя пляшкою... рицинки!

52. Як почнетися в кишках пекло,
так і знай – то бій запеклий:
то рицинова гуральня
ціпить падло генеральне.

53. Чи кастрорка, чи рицина,
що то, брат, за медицина:
хвильовистам найдурнішим
в голові стає ясніше!

54. Багряному також варто,
як засне, улить півкварти.
Для "вождя" якраз упору
від загірного запору.
55. Верещить „прем'єр" бляшаний:
„Хвильовістам - більш пошани!
Хто причинить їм образу,
винних викину одразу!...
Хай селяни й іхній провід~~ї~~
до саньків ідуть на сповідь!
Хай Іванова "маліна"
їх поставить на коліна!!!"
56. Гей, Микольцю, син Лівицьких,
слухай відповідь мужицьку.
"Тато твій нажив халепу:
син - бамбула й недотела.
Тато твій - добірне зерно,
а синок - послід мізерний:
мертво-п'яній на вечірках,
у чужих руках - ганчірка,
жерва підлого обмана
політичного ж у льмана;
як хлопчик, надворі босий,
без штанців, ще біга й досі.
57. Не лякай, не злись, не гримай,
С на світі сміх і рима.
Прислухайся, недотело,
до СЕЛЯНСЬКОГО дотепу!
58. Намовляла "мудра" баба,
щоб Микола зліз на ґраба:
"Надерем удвох грабиці,
накладем аж дві копиці,
повезем їх продавати,
щоб Миколу годувати,
та купитъ штани і гуньку,
та посватати за Луньку!"
59. Правду кажучи, без жартів,
ти отої баби вартий:
взявся, синку язикатий,
розкуркулених лякати".
60. Наполіг носій мандату
із УНРади викидати
свого брата - селянина,
щоб раділа багрянина.

61. Дожилися, "доробились"
і на смітники розбились...
Смітник...івський,..івський,
...івський-
це республіки пашківські.
62. Ми висловлюєм пораду:
відбагрянити УНРаду.
Лім Петлюри і Мазепи
запаскудили "ВАЛЬШНЕЛИ".
Фітільовчина смердюча,
скрипниківчина гадюча,
багряна комунозграя-
шмаття тітовського "раю".
63. Голова УНРади - течка,
дар охтирського містечка,
багрянівський "символ віри"
із кабанячої шкіри,
скрипниківська поетеса,-
чар очей УНДС"а,
Що Лівицького щоранку
сповідає з-під шкіри янки.
64. Ані чести, ні сумління-
у комунопокоління:
"обробивсь" Іван до пупа,
все з багном змішав докупи.
По скітальчому закону,
не дозволимо нікому
на парламентськім амвоні
служить ідолам червоним!
65. Обтрусять, державні мужі,
багряну комунонужу
та зробіть, по цій пораді,
дезінфекцію в УНРаді!
Годі вам, премудрим, нидіть
під шкірянкою у гнидах!
Хай спровадить дядько Бойко
ХВИЛЬОВИСТІВ в вошобойку!
66. Геть, комуноромантичних
спекулянтів політичних:
хвильовісти мусять здати
Іножарському мандати!
А як хтось з хвильастих пікне,
через двері, через вікна,
з невідібраним мандатом,
як ганчір'я викидати!

67. Як УНРаді це сприйнято,
 ми тоді почнем сприяти
 наполегливо, аврально,
 і фінансово, й морально:
 сплатим в касу ЧИНІСІЧНЕВИЙ
 на усю платню тижневу-
 так сприятимем щороку
 без формальної мороки.
68. УАЙ сприйльники УНРади
 жаво бавляться в наради,
 справа наших активистів,-
 ГНАТЬ з УНРади ХВИЛЬОВИСТІВ
 до АГЛАІ чи до ЛУНЬКИ -
 це така СЕЛЯНСЬКА думка:
 ГНАТЬ із гуркотом гармати,
 і, погнавши, „ТАК ТРИМАТИ”!
69. Гей, коряги-хвильовісти,-
 скрипниківці, тітоісти,
 не брудніть в УНРаді місця,
 провокаторське о х в і с т я !
 До нестями ви охочі
 тітоізмом мигтъ очі,
 бо в УНРаді добра купа
 політично - мертвих трупів!
70. Це дрібненькі урядовці,
 паціїсти, угодовці.
 Зась їм, бідним паціїстам,
 розкусити хвильовістів!...
 ТУТ на них наводять чари
 всі московські яничари
 своїм родом українським
 у писанні багрянівським.
71. Сенс СЕЛЯНСЬКОЇ поради:
 ВІДБЛГРЯНИТИ УНРаду.
 ХАЙ НАШ ДОЛЕНКО, МОВ ТИТАР,
 трупи винесе на цвинтар.
 Доручити дядьку БОЛКУ
 розпалити в ошобойку,
 відвошивить ХВИЛЬОВІСТІВ,
 „Прометея”, „Штурм”, і „Вісти”,
 а шкірянку на смолити,
 а тоді вже запалити...
 Лиш тэді, брати хороши,
 для УНРади будуть гроші !!!

10.

72. Компроміс: хахлячу расу -
хвильовістів - перекрасить!
"Цвет" міколин, "цвет" мікитин
замінить жовтоблакитним.
"Щоб „купить" хахла дурного,
перекрасьте Багряного!...
Та порадьте: "Так тримати
на селянський ультиматум!"
73. Селянине, рідний брате,
Ти зазнав тюремні грati,
хвильову чекістську банду,
Соловки та Караганду!
74. Розкуркулений в сільраді,
у посліджений в УНРаді,
Ти попав на гл'ум шпанині
у комунобагряні !
75. Честь Твоїй душі стражданній
в упосліженні скандалінім!...
Хай у захист Твій ділово
Решетняк промовить слово.
76. Слово дядечка Максима
„постриже" аж до м'ясива,
як вівцю, оту шпанину,
за доноси й шарпанину.
77. Наш екзильний дах держави
без ремонту заіржавів.
А під ним, на сміх сусіду,-
купи суржику й посліду...
78. Не журися, гречкосію,
я на решеті просію
весь послід, під брех собачий...
Що залишеться,- побачим!
79. Суржик власними руками,
з кукілем та хробаками,
промлинкою та промию,
та спроваджу в Коломию!
80. "Селянин" - трибуна наша,
"Вісти" й "Штурм" - брехальна каша,
"Прометей" - блатна управа,
а "Мета" - пропаща справа!

11.

81. Шлем привіт в останнім слові
ВСЕСЕЛІЙНСЬКОМУ ПОСЛОВІ,
попередження „патронам” -
предпарламентським воронам.

82. Ті людці, без дна і клепки,
обагрянені селепки,
з нацкомунівською шваллю,-
пруть УНРаду до провалля.

83. Глухарі й сліпці нікчемні
корчуть дурників знічев'я,
як комунобагрянина
оббрехала СЕЛЯНИНА!

84. Від Петлюри до Трясила
СЕЛЯНИН - військова сила:
кидав жінку, рало, хату,
щоб барбосів відіпхати.

85. Як сліпцям спаде полура,
а глухим із вух облуда,
ми минем в найбільшій скруті
смертний шлях БАЗАРУ й КРУТІВ !

+ + +
+ +

Ці думки та побажання, організованого навколо СЗСУ -СП
українського селянства, у справі політичного оздоровлен-
ня, організаційної перебудови та матеріального зміцнення
УНРади, під гаслом: „УНРада - без комуністичних поплен-
тачів !“ - зреферував у селянському дусі ревний спадкоє-
мець незабутнього українського філософа гумору Остапа
Вишні, підданий хвильовистами анахтемі український сатирик
і гуморист, смиренний дядько МАКСИМ ГРИГОРО-
-ВИЧ РЕШЕТНЯК.

+ + +
+ +

ЛОНДОН, Англія. Місяця травня, року Божого 1958.

Новий-Ульм

11 вересня 1958 р.

ВЛП Заступнику Голови УНРади

Е. О. Гловінському

Мюнхен.

Високоповажний Євген Олексійович!

Відповідаю на Вашого листа від 13-VIII-58 р.

Члени Фракції СЗСУ-Селянської Партиї одержали по одному при-
мірнику брошури М. Решетняка поштою так само, як і інші члени Н.Р.
До того їм не було нічого відомо ні про появу такої брошури, ні
про її зміст.

З приватного листування з особами, що близько стоять до ККом.
Селянської Партиї в Англії, відомо, що ККомітет жодного відношен-
ня до справи випуску брошури не мав.

В ЦКомітеті її ще немає і звідти нас запитують, про що Йде-
мова.

Це все про що можу Вас покищо поінформувати.

Дозволю собі відступити від теми листа. До цього мене змушує
практика межпартийної пропаганди останніх часів. Я не є Заступник
Голови Н.Р. Було обрано одного заступника і тим є Ви. Я давав зго-
ду на обрання мене членом Президії Н.Р. і таким був обраний Прези-
дією. Не звертаю Вашу увагу на це порядку ради.

З правдивою пошаною

/В.Доленко/

B. Dolenko

